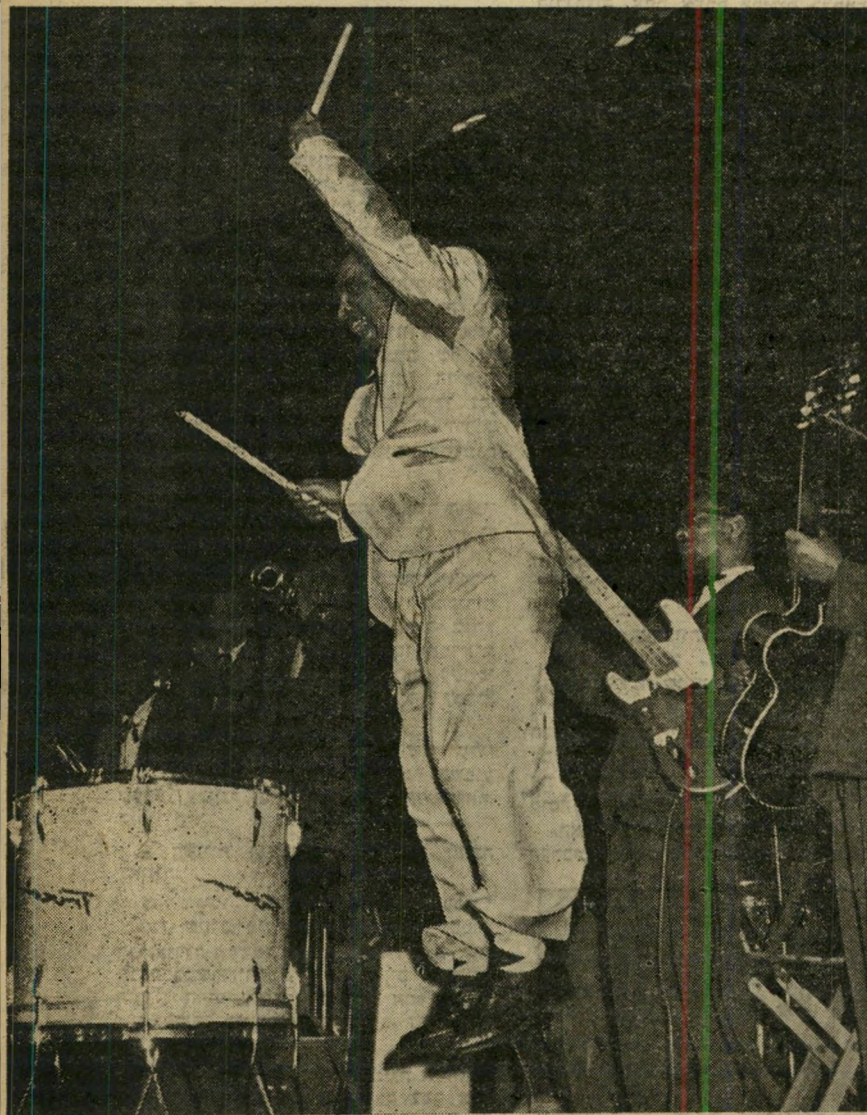

העולם הזה מקבל את פני הפלילישה הכושית

משך ימים ספורים בלבד יוכלו ישראלים אוהבי מוסיקה למצוא פעמיים מדי ערב את 2104 מקומות הזירה שרון הרמת-גני כדי לשמוע את תזמורת הג'ז בת 25 המנגנים הכושיים של קוסם התופים לייאונל המפטון ואת 1067 מקומות בות "הבימה" התל-אביב, כדי להקשיב להצגת האופירה העממית-כושית "פורגי ובס", המבוצעת עדידי דהקה כושית בת 80 איש שהגיעו מאמריקה.

קוסם התופים המפטון (למעלה) מזהיב לא פחות מבס רבת-הקסמים (משמאל)

דיים בין שדה התעופה בלוד לתל-אביב כש-25 חברי התזמורת מנגנים על כל כליהם כל הדרך, משמיים הזמנה חיה להופעותיהם בזירה שרון הרמת-גני בן 2104 המקומות. כדי להקדים את פורגי ובס נאלץ המפטון להקדים את הופעתו בלוד לעשר בלילה. ובשעת לילה זאת נאלצה אפילו תזמורת ג'ז לעבור בשקט. אך אם לא נשמע שאין תזמורת בדרך לוד-תל-אביב, לא מנע דבר את הרעש הגדול בו נתקבלה הפלישה הכושית לפני ואחרי בואה. היה זה קהל האלפים שעמד משך שעות בתורים, שהודנבו לעתים באורך של כמעט קילומטר, ביקש לזכות בכרטיסי כניסה להופעות הכושיות, התמרמר על מעוט הכרטיסים, הביע את החשד כאילו הסתננו כמויות ניכרות של כרטיסים לשוק השחור, נמכרו בו במחירים כפולים.

שניים וחצי סיליון

המפטון החל את הקריירה המוסיקאית שלו בגיל שבע, כמנגן בתזמורת המשמר הלאומי בצ'יקאגו. את המשכה פיתח בקונסרבטוריה קלר פורנית, למען למוד בה עבד כמוכר מייסודה. עד מהרה התקיים הכושי הצעיר לא ממכירת סודה, הרחיח יפה כחבר תזמורת ג'ז בלוס אנג'לס.

(ראה שער) אם כי ייתכן מאד וסנונית אחת באמת איננה מבשרת את האביב, הרי נוכחו החורף רבבות ישראלים איהבי מוסיקה לדעת כי זמרת כושית אחת מבשרת, לפחות, חורף כושי. היתה זאת הפצצה השחורה. ג'וזפין בייקר, שבלישרה בהר פעותיה בזירה שרון הגדוש עד אפס מקום (העולים הזה 895) את החורף הכושי שהיה צפוי לארץ. חיל הנחתיה של הפלישה הכושית ירו השביעי בלוד, בהפרש של שלוש שעות בין גל 25 מנגני חזמירת הג'ז של לייאונל המפטון לגל 80 אנשי להקת פורגי ובס. את האחרונים אף ליהה הארגז המעופף המטוס הגדול ביותר שנחת אי-פעם בארץ ושמן בחובו את תפאורות האופירה פורגי ובס, משקלן עלה על 17 טונות.

חוריתונק לכרטיסים

קוסם התופים לייאונל המפטון, שלא ידע, לראשונה, על בוא פורגי ובס, תכנן הופעת-ראויה רבה-רושם ורעש. לפי התוכנית היה צריך מטוס להגיע בעשר בבוקר. לפרוק את אנשי התזמורת לתוך שורת אמבולנסים של מגן דויד אדום, לו הוקדשו כל הכנסות התזמורת בארץ. האמבולנסים התעתרו לעבור את 17 הקילומטרים המפרי-

לות-הניכויים, אשר ניכה משרד-החינוך מ-מוכרותו. מ-הר ללשכת מס-הכנסה החיפ-אית. אולם כאן חיכתה לו הפתעה: שמו לא היה ידוע לפקידים, והתיק שלו לא נמצא במקום: "תהיה מוכרח למלא מחדש הצה-רות על הניכויים". שלמה משך בכתיפו, חזר למוסד, מילא את הטפסים, חיכה לת-שובה שתבהיר את מצבו.

"יש צדק". עוד בסרם נתקבלה תשובת משרד מס-הכנסה, הגיע למוסד אהבה פקד, שנשלח בשליחות חשובה: לבדוק את הכ-נסותיו של שלמה זליג. הנהלת המוסד מסרה לפקיד העתקים של כל האישורים וקבלות הניכוי. הוא אסף את כל המסמכים, סמם בחיקו ע"הכרס, הבטיח שהכל יסתדר. שלמה נשם לרוחה: "בכל זאת יש צדק בישראל".

"אינך קיים". אולם במהרה התברר שהצדק היה רחוק מההגשמות. יומיים לאחר ביקורו של הפקיד הארובי, שעה ששלמה הרצה בפני תלמידיו על דרמי-התרבותו של הפרעוש, נכנסה לכיתה פקידת המוסד, בי-שה בשורת אימים: "המשכורת שלך עוקלה".

לשלמה לא הייתה ברירה אלא לשוב ולכתת את רגליו על פני נחבי האישורים. הוא פנה למשרד מס-הכנסה בהדרגה-כרמל קיבל תשרי-בה תקיפה: "אצלנו אינך קיים כלל. גש למשרד שלנו בעיר התחתית ופנה לחדר 21". בחדר 21 נתקבל המורה עליזי פקד מ-שועמם, שהסביר לו בין פיהוק לפיהוק: "גם אצלנו אין לך סימן וזכר. עליך לשוב ולמלא טופסי הצהרה על הכנסותיך".

"אולי תוכלו לבטל את העיקול?" התי-חנן המורה. אולם הפקיד המשועמם הסביר לו בתקיפות: "אנחנו לא יכולים לבטל עיקולים". גם התשובה על שאלת שלמה: "למי עליו לפנות היתה תקיפה לא פחות: "תוכל לפנות אלינו בעוד עשרה ימים, נענין בדבר".

השבוע קרבו עשרת הימים לקצבם. שלמה הקדיש זמן רב למילוי טפסים ולבקשת הל-ואות מחבריו על חשבון משכורתו המעור-קלת. בזמן הפנוי המועט שנותר לו העסיק את עצמו בפיענוח תופעה שחרה מגדר כל חוקי הטבע: כיצד יכול משרד מס-ההכנסה לדרוש כסף מאדם, אשר אינו קיים לגביו?

חקלאות

"יש לנו תישין". החוק היה ברור מאד. אמר הוא (חוק לה-שבחת ייצור חקלא/בעלי חיים, תשי"ב 1952, סעיף 3): "שר החקלאות רשאי... להקנין תקנות... האוסרות או המגבילות גידולם של בעלי חיים, או של כל סוג מסוי-גיהם, לצרכי רבייה, או את שימוש בהם להרבעה טבעית, להזרעה מלאכותית או לשיר-טות רבייה אחרות...".

ליתר בטחון מינה שר החקלאות של אותם ימים, כיום שר האוצר, לוי אשכול, מפקחים שהיו רשאים "לסמן או לסרס בעלי חיים שגידולם או שימושם להרבעה, להזרעה מלא-כותית או לשיטות רבייה אחרות, נאסרו".

מפקחי משרד-החקלאות, שדאגו לשלום 40 אלף העוים הגועיות המצויות בארץ, מלאו אתר החוק בחריצות רבה, הודיעו השבוע כי כבר סירסו השנה יותר מאלף תישים פראים שאינם מתאימים להרבעת עוים. את הסירוס ביצעו המפקחים בעזרת צבת בורדיצו מצופה בכרום, הנקרא על שם ממציאו האיטלקי, דומה לצבת רגילה, גורם לשפף דם בגיד הנשה, הגורם לקריש דם, הגורם להתנונות אשכי החיש.

לא באופן חיצוני. כן מאושרים להר-בעה ב-2106 במרבעות הישראליות: תישים בריאים ולבני צבע, בני גזע זאגן (על שם עמק זאנה השחוצרי פורה העוים גבוהות התנובה), שאמורות הניבו לפחות ממוצע של 800 ליטר חלב לשנה. תיש השבחה כזה עולה עד 130 ל"י, מסוגל לעבוד שבע עד שמונה שנים, להרביע 120 עוים לשנה.

אנשי מדור הצאן במשרד-החקלאות השקרי פו גם מעבר למרבעות, הוזירו את בעלי העוים, לפנות את ורק למרבעות מאושרות כדי לא להלכד ברשתם של רמאים או אנשים בלתי אחראיים. כי מנהל מדור הצאן ידעו את טיבם של איכרים ערמומיים. ואלה יודעים כי תישים מסורטים יכולים להיות פעילים בלי שהליקוי הגוסני של העדר פרויותם יהיה מורגש באופן חיצוני.

את חגור * אמנם, הדבר נעשה ביצנעה... יש מ-עוה היום לפני הצהריים, כשהגברים אר-גם בבית והנשים עסוקות במטבח, למען ש-תורגל אליו קמעא, קמעא. ברם, הצנעה הזאת לא תהיה בה כדי לחפות על החידוש הגדול, שהוכתב, ללא ספק, עלידי מוסד גבוה מזה של הנהלת קוג ישראל...".

לו היה ד"ר רוזנבלום פחות עצמאי, נותן למישהו לעבור על כתב-היד או מברר קמעא, קמעא מן העובדות לא היה המאמר מופ-ע. כי רק במאוחר נזכר אחד מעורכי עיתון-ה-ערב, הציץ בתוכנית הרדיו, גילה כי האר-ברטורה סיננו דה-הברודק שנוגנה באותו צהריים בקוג ישראל לא הייתה של הגרמני חגנר, כי אם של המלחין ההולנדי הבלתי-ידוע-כמעט חגנר.

אורחים

כשהגיעה מישלין לאסט (24 לפני חודש ימים לבית-החולים הצרפתי ביפו, לא רצתה לעסוק שם במקצועה, זה של אחות רחמניה. היא ובעלה ז'ק (33) רק ניצלו את האפשרות ללון בשטח צרפתי בניכר, להניח בו, שעה שלא סירו בין דן לאילת, את חגור המסע שלהם שהסתכם בשני תרמילי גב.

הוגג לאסט לא היו תיירים רגילים. הם היו היררים טרמפיסטים שעברו בעזרת ידי-הסיעוצרות-המכוניות 400 דולר מרחק של 10 אלפים קילומטרים משך מאה ימים כש-מסעם עובר דרך שחף, גרמניה, אוסטריה, יוגוסלביה, יוון, תורכיה, סוריה וירדן לפני הסתיימו בארץ, אליה הגיעו דרך שער מני-דלבוים.

במסע זה לא היה משום חידוש לז'ק לא-סטט שעבר בשיטה זאת, לפני שנשא באביב שעבר את מישלין לאשה, מאות אלפי קלור מסרים ב-37 ארצות. כמנהל אכסניות הנוצר-בצרפת עובר הוא בארצות זרות, מכין לגר-ער חדרכי טיולים (לא), כיצד ומתי כדאי לנסוע; מה ואיפה לאכול; למי לפנות).

שגיאות פרלמנטריות. כשיצא חוגג לאסטט השבוע את הארץ, בה שהה כאורחי משרד החינוך, לקח עמו זכרונות נעימים מישראל, התרשמויות עזו יותר חזקות מאר-צות המרחב האחרות, בהן עבר בדרכו ליש-ראל.

בסוריה, למשל, התלהב חוגג מאד מהרמה הגבוהה של הפקולטה לרפואה בדמשק. הסר-רים עצמם חושבים שרק הסורבון הפריסא-ת מתחזה אליה ברמתה ובוגריה הם, לכן, רר פאריהחוק היחידים המקבלים רשיונות לע-סוק ברפואה בסוריה ללא בחינה נוספת. פחות התלהבו הסורסים מרמתם של צירי הפרלמנט הסורי (נוכר ז'ק: "הם עושים שגיאות כהיב אסילו במכתביהם!").

בזכות אשתו מישלין נמנעה מדיק הישנו-תה של שגיאה אחרת, שארעה לו לפני שנים מספר, בעת ביקורו הראשון באנג'יה. ז'ק שעבר ברחוב הראשי, נתקל לפתע בבר-בירת צעירה ורעולת-פנים שנשאה תינוק בידיה. הברברית לא היססה הרבה, ניסתה להעביר את התינוק לורועותיו של ז'ק, שהרי-נגד לזכייה זאת בכל כוחו.

רק לאחר מכן נודעלו עד כמה צדק בהת-נגדותו: הנחת תינוק בזרועו גבר הוא ביסו-לרצונה העז של ברברית לשאת את אותו הגבר לאיש.

מסים

המכתב הרשום שהגיע משרד מס-ההכ-נסה היה תמוה ביותר: הוא הכיל את הסי-פרות 394/39 מ/ו ואת המספר 240. לא היה ידוע אם מספר זה מציינ פרוטות, או לירות ואם יש לשלם את הסכום, או לקבל אותו. מקבל המכתב המזוה, שלמה זליג, מוה במוסד-הילדים אהבה, אשר בקרבת חיפה, גרד בפחותו, החליט לחכות למכתב שני, שיבהיר את המצב.

הצטייה לא ארכה זמן רב. המכתב השני היה מפורש ותקיף יותר: שלמה זליג נת-היב לשלם 390 ל"י למס-הכנסה. אם לא ישלם, י"קטו גנדו כל האמצעים.

שלמה הגיב במהירות. הוא ארז את כל האישורים שקיבל ממס-הכנסה ואת כל קב-הגרמני ריכרד חגנר, שעל יצירתו ה-גרמנית-נוזעיות הוכרז חוס עלידי קול יש-ראל, שסם עצמו כצנזור תרבותי, אם כי חג-נר, שהוערש עלידי היטלר, הספיץ לחות עוד בשנת 1883, חחשים שנה לפני עליית הנאציטם. 1935, ושלטון.